

BIRGITTA AMOROSO

År 2002 gick jag i pension från min EU-tjänst som simultantolk hos kommissionen och ministerrådet. Jag kom till Burkina Faso som volontär på ett 4-månadersuppdrag för OXFAM, en världsomspännande humanitär organisation som bildades efter andra världskriget. I Burkina Faso handlade uppdraget nu om de stora internationella krisfrågorna och gällde samordning av en regional storkampanj i press, radio och TV, för att Västafrika skulle ansluta sig till Indien och Brasilien och anföra klagomål i Världshandelsorganisationen, WTO, mot USAs dumpning av subventionerad överskottproduktion av bomull, Burkinas främsta exportvara. "Drabbad av Burkina" har jag därefter återvänt 2-3 månader varje år i elva års tid.

En av de radikala förkämparna i kampanjen var Maurice Oudet, SEDELAN (Service d'Édition en Langues Nationales) i Koudougou. Vi har haft ett mångårigt samarbete på en lång rad områden, som kan sammanfattas under parollen livsmedelssuveränitet–Burkinas rätt att själv bestämma sin produktion och konsumtion av livsmedel, allt enligt revolutionären och landsfadern Thomas Sankaras stridsrop, "Consommons ce que nous produisons et produisons ce que nous consommons". Stöd till småjordbrukarna och familjeföretagen, rätt att prioritera det inhemska jordbruket, skydd mot oskäligen internationell konkurrens, bl.a. via tullar på billig import. Dit hör också min artikel i Burkina Kontakt 2009, "Makten över maten".

Varje vecka skickar Maurice Oudet ut sitt nyhetsbrev på nätet, www.abcburkina.net på franska, spanska och engelska, om aktuella frågor, internationella och lokala, jordbruket, handelsvillkoren, utländska intressenters rofferi av åkermark, m.m. och där svarar jag för den engelska översättningen. Förutom detta har driver han andra mångskiftande projekt: utgivning av enkel teknisk och administrativ information till bondeorganisationer och byalag på flera av lokalspråken, stöd till kvinnokoopertiv inom risberedningen i Nyassan i norr (där franska ambassaden ställt upp med ett jättelån på 60 miljoner CFA), inrättande av minimejerier med solcellsdrivna kylskåp, läs-och skrivkurser bland för f.d. nomadfolk i ett dussintal byar, för att ge framförallt kvinnor och unga flickor bättre kunskaper och ekonomiska resurser. Det är också ett led i konfliktförebyggande verksamhet. Tvisterna mellan jordbrukare och boskapsuppfödare blir allt fler och har redan krävt många liv. Resorna kors och tvärs i regionen blir många tillsammans med Maurice. Jag har tacksamt lämnat trafiken och storstadsluften!

Andra egna projekt: "100 cyklar till mangokvinnorna" var det första, en strävan att direkt nå kvinnorna och den lokala dimensionen. Senare har den lilla byn Ladiou (DIDYR) nu fått en ny brunn vid sin kompetenta och välrenommerade barnvårdsmottagning (CREN). En köksträdgård har just startats för att förse provköket, som serverar ett näringsrikt mål mat till ca 60 mödrar och barn per dag, med nyttoväxter och färska grönsaker. Och egna inkomster. Grundskolan intill, där 300 barn trängs i tre klassrum, har fått sin pump reparerad och tillbyggnad av en ny skolsal har kommit igång på rekordtid, med hela bybefolkningen, lärare, rektor, skolinspektionen och lokala myndigheter engagerade. Alla bidrar och har full insyn i planering och finansiering. -Till dessa "kalla fakta" hör också det alla Burkinavänner tror jag har gemensamt: glädjen att få verka i Burkina Faso och samarbeta med människor av enastående kaliber, arbetskapacitet, uppfinningsrikedom, vänlighet och generositet. I en rik och spännande kultur!

